

Kompetencje pielęgniarki specjalisty pielęgniarstwa psychiatrycznego

Psychiatria – często uznawana w środowisku pielęgniarskim za oddział, gdzie nie powinny pracować młode osoby bezpośrednio po studiach. Argument: uwstecznianie się i brak rozwoju. Nic bardziej mylnego! Stereotypy panujące w pielęgniarstwie są nagminnie powtarzane, jednak nie pokrywają się z dzisiejszym stanem rzeczy. Fakt: nie każdy może pracować w oddziale o takiej specjalności – tak samo, jak nie każdy ma predyspozycje do pracy na OIOM-ie, pediatrii, czy np. onkologii.

Z własnego doświadczenia uważam, że **praca na psychiatrii wymaga:**

- wnikliwej obserwacji zachowań werbalnych i poza werbalnych.
- niezwyklej empatii, otwartości,
- umiejętności stawiania granic,
- siódmego zmysłu, który służy do wyprzedzania o krok myśli pacjenta w celu uniknięcia prób samobójczych, czy zamachu na życie innych,
- odporności na sytuacje bardzo trudne: próby zadzierzgnięcia, podcięcia żył, ataki agresji wobec personelu lub innych chorych, autoagresje,
- umiejętności natychmiastowego reagowania na dynamiczne sytuacje, niestety często zagrażające własnemu życiu,
- sprawności manualnych: pacjenci w kryzysie psychicznym wymagają olbrzymiej precyzji i umiejętności. Często po nieudanych próbach, np. założenia wkłucia obwodowego potrafią urojeniowo nastawić się do danego pracownika.

Specjalizacja w dziedzinie pielęgniarstwa psychiatrycznego trwa 825 godzin (zajęcia teoretyczne i staże).

W toku nauczania znajduje się VII modułów:

1. Humanistyczno-społeczne podstawy specjalizacji
2. Ochrona zdrowia psychicznego
3. Organizacja opieki psychiatrycznej
4. Klasyfikacja i klinika zaburzeń psychicznych oraz metody leczenia
5. Komunikowanie interpersonalne z pacjentem z zaburzeniami psychicznymi
6. Profesjonalna opieka pielęgniarska nad osobami z zaburzeniami psychicznymi
7. Psychoedukacja i rehabilitacja psychiatryczna

Literaturę obowiązkową i uzupełniającą stanowią w dużej mierze pozycje przeznaczone dla lekarzy. To między innymi: Bilikiewicz A., Pużyński S., Rybakowski J., Wciórka J. (red.): Psychiatria, t. 1, 2, 3. Wyd. Urban & Partner, Wrocław; Jarema M. (red.): Psychiatria w praktyce. Podręcznik dla lekarzy specjalizujących się w psychiatrii i lekarzy innych specjalności. Wyd. Oficyna Wydawnicza

MedicalEducation, Warszawa 2011 .

Specjalizacja kończy się egzaminem państwowym.

Osoba uzyskująca tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa psychiatrycznego posiada ogromny zasób wiedzy i umiejętności specjalistycznych w zakresie psychiatrii i pielęgniarstwa psychiatrycznego.

Jest to między innymi:

- specjalistyczna wiedza w zakresie procesów komunikowania interpersonalnego w relacji z pacjentem, rodziną i członkami zespołu opieki zdrowotnej;
- wiedza dotycząca znaczenia krytycznej analizy wyników badań naukowych i ich wykorzystania w rozwoju praktyki zawodowej;
- specjalistyczna wiedza z zakresu zdrowia psychicznego, kliniki w psychiatrii, leczenia, pielęgnowania i rehabilitacji chorych z zaburzeniami psychicznymi.

W zakresie umiejętności specjalista w dziedzinie pielęgniarstwa psychiatrycznego potrafi m.in.:

- przestrzegać w praktyce pielęgniarstwa regulacji prawnych odnoszących się do wykonywania zawodu i wykonywania świadczeń zdrowotnych;
- komunikować się z pacjentem, rodziną i współpracownikami;
- monitorować i oceniać jakość opieki pielęgniarstwa;
- korzystać z aktualnej wiedzy w zakresie pielęgniarstwa psychiatrycznego dla zapewnienia wysokiego poziomu opieki;
- samodzielnie udzielać określonych świadczeń specjalistycznych z zakresu opieki nad chorym z zaburzeniami psychicznymi i jego rodziną;
- dobierać środki i metody w świadczeniu opieki nad chorym z zaburzeniami psychicznymi i jego rodziną;
- doradzać w zakresie pielęgnowania i opieki członkom zespołu terapeutycznego, pacjentowi i jego rodzinie;
- prowadzić psychoedukację;
- prowadzić szkolenia w zakresie psychoedukacji i rehabilitacji psychiatrycznej
- rozpoznawać zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania u pacjentów wg klasyfikacji ICD-10; U16.
- interpretować zachowania pacjentów wynikające z objawów psychopatologicznych;
- rozpoznawać uzależnienie na podstawie obowiązujących kryteriów diagnostycznych;
- rozpoznawać zaburzenia psychiczne i somatyczne w przebiegu uzależnienia;
- rozpoznawać działania niepożądane i powikłania stosowanych leków psychotropowych;
- ocenić stan psychiczny pacjenta z zaburzeniami psychicznymi w różnym wieku;
- gromadzić dane na temat stanu biopsychospołecznego pacjenta z zaburzeniami psychicznymi w różnym wieku;
- określić zakres deficytów w funkcjonowaniu pacjenta;

· ocenić zasoby osobowe pacjenta z zaburzeniami psychicznymi.

Zdobyta wiedza i umiejętności zapewniają holistyczne oraz specjalistyczne podejście do pacjenta psychiatrycznego.

Pielęgniarka jest jednak zobligowana do ciągłego aktualizowania wiedzy i umiejętności w zakresie opieki nad chorym z zaburzeniami psychicznymi.

Mgr pielęgniarstwa, specjalista pielęgniarstwa psychiatrycznego

Karolina Kaczorowska

Członek Stowarzyszenia Pielęgniarki Cyfrowe

Źródła:

http://www.ckppip.edu.pl/uploads/docs/Programy_kształcenia/Szkolenia%20specjalizacyjne_1/Piel%C4%99gniarstwo%20psychiatryczne.pdf

http://www.ptp.na1.pl/pliki/ICN/ICN_Piel_psychiatryczne_pl_2010.pdf

<https://everethnews.pl/newsy/opieka-nad-pacjentem-psychiatrycznym>